

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 29 października 2020 r. – DS / Deutsche Lufthansa AG**

(Sprawa C-565/20)

(2021/C 19/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DS

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Pytanie prejudycjalne

Czy strajk własnych pracowników przewoźnika lotniczego w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski građanski sud
u Zagrebu (Chorwacja) w dniu 29 października 2020 r. – A.H. / Zagrebačka banka d.d.**

(Sprawa C-567/20)

(2021/C 19/46)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski građanski sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: A.H.

Strona pozwana: Zagrebačka banka d.d.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich⁽¹⁾, zgodnie z wykładnią nadawaną mu w orzecznictwie Trybunału, zwłaszcza w sprawie C-118/17 Dunai, należy interpretować w ten sposób, że interwencja ustawodawcy w stosunki między konsumentem, będącym kredytobiorcą, a bankiem nie może pozbawić konsumentów prawa do tego, aby na drodze sądowej kwestionowali warunki pierwotnej umowy lub zawartego na podstawie ustawy aneksu do umowy, w celu urzeczywistnienia prawa do zwrotu wszystkich korzyści, jakie ze szkodą dla konsumentów bezzasadnie uzyskał bank z powodu zastosowania nieuczciwych warunków umownych, w sytuacji gdy w wyniku interwencji ustawodawcy konsumenci przystąpili dobrowolnie do zmiany pierwotnego stosunku umownego, na podstawie narzuconego bankom ustawowego obowiązku zaoferowania konsumentom takiej możliwości, a nie bezpośrednio na podstawie ustawy interwencyjnej, jak miało to miejsce w sprawie Dunai?

- 2) Jeśli odpowiedź na pierwsze pytanie jest twierdząca, to czy sąd krajowy orzekający w postępowaniu toczącym się między dwoma podmiotami – kredytobiorcą i bankiem, który przepisom ustawy krajowej Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju [ustawy o zmianie i uzupełnieniu ustawy o kredycie konsumentckim], zgodnie z wykładnią nadawaną jej przez Vrhovni sud [sąd najwyższy], nie może nadać wykładni zgodnej z wymogami dyrektywy 93/13, jest upoważniony i/lub zobowiązany do tego, by na podstawie tej dyrektywy oraz art. 38 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej odstąpić od stosowania tej ustawy krajowej zgodnie z wykładnią nadawaną jej przez Vrhovni sud [sąd najwyższy]?

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 2, s. 288.